

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen,

Præstehusene 6, 2620 Albertslund

Tlf. 43 96 13 71 – E-mail: lone-poulsen@mail.tele.dk

Hjemmeside: <http://jakob.jensen68.person.emu.dk/lakshmi/>

Girokonto: 314-1861

LAKSHMI ASHRAM NYT

August 2005

Kære venner!

Jeg håber, I har nydt sommeren. Her er seneste nyt fra Lakshmi Ashram, nyhedsbrevet – **SANCHAR 97** – med følgende artikler:

- ”Bal Mela april 2005 – en børnefestival” af Basanti Behn
- ”Gandhis saltmarch fejret i Skandinavien” af Ruth Sillemann
- Digtet ”Saltmarchen” af forfatteren Erik Stinus
- ”Erfaringer med syv måneders Sadhana-program” af Archana Bahuguna
- ”Et års undervisningserfaring” af Manju Joshi
- ”Snedækkede tinder” og ”Naturen” to digte af Manju Joshi
- samt regnskabet for 2004 og et indisk regnskab for 2004/05.

Jeg vil knytte et par bemærkninger til regnskabet. Jeg bliver ofte stillet spørgsmål som: *Hvor store er de administrative udgifter? Er du nu sikker på, at alle pengene kommer Lakshmi Ashram til gode?* osv.

Jeg lægger 4% fra til administrationsudgifter. Resten af pengene går direkte fra Lakshmi Ashrams Venners konto til ashrammens konto i Indien. De eneste udgifter i den forbindelse er bankgebyrer i Danmark og Indien. Den væsentligste udgift, jeg har, er porto til forsendelse af nyhedsbrevene samt trykning af dem. I februar sendte jeg 5000 kr. ekstra derned, fordi jeg havde penge til overs på administrationskontoen. Enkelte gange har der været lidt udgifter i forbindelse med besøg af en medarbejder dernedefra. Mine egne rejser til Indien finansierer jeg selv og betragter det samtidig som en dejlig ferie.

Det indiske regnskab viser, hvad de danske penge er blevet brugt til. Deres regnskabsår går fra 1. april til 31. marts.

Som sædvanlig skal lyde en tak for alle sponsor-pengene til pigerne og for de andre bidrag. Alle beløb, store som små, er velkomne. Bidrag, der ikke er øremærkede, er også særdeles velkomne. Pengene bruges til undervisningsmidler, studieture, landsbyarbejde og meget andet. Se i øvrigt det indiske regnskab

Mange hilsener

Lone Poulsen

Sponsorship:	
pr. måned	150 kr.
pr. kvartal	450 kr.
pr. halvår	900 kr.
pr. år	1800 kr.

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund

RESULTATOPGØRELSE FOR 2004.

INDTÆGTER:

Indgåede bidrag (96%)	123.232,76 kr.
Administrationsbidrag (4%)	5.134,70 kr.
Renter: Bikuben Girobank	2,01 kr.
Investeringsafkast	943,77 kr.
Tilbagebetalt dekort fra BG Bank*	2.233,60 kr.
Indtægter i alt	131.546,84 kr.

UDGIFTER:

Administration (porto, gebyrer, trykning af Sanchar)	2.728,00 kr.
Udbetalt til Lakshmi Ashram	146.604,03 kr.
Udgifter i alt	149.332,03 kr.

Årets resultat	- 17.785,19 kr.
-----------------------	------------------------

BALANCE pr. 31/12 2004.

AKTIVER:

Bikuben Girobank konto nr. 4959680111	45.503,91 kr.
Bikuben Girobank konto nr. 314-1861	1.501,20 kr.
Indestående i alt	47.005,11 kr.

PASSIVER:

Egenkapital primo 2004	64.790,30 kr.
Årets resultat	- 17.785,19 kr.
Egenkapital ultimo 2004	47.005,11 kr.

Albertslund, d. / 2005

Lone Poulsen

Jeg har revideret regnskabet for 2004.
Revisionen har ikke givet anledning til
bemærkninger.

Albertslund, d. / 2005

Claus Broskov Sørensen

*BG Bank havde trukket dekort på 1.133,32 kr. og 1.100,28 kr. = 2.233,60 kr. i 2003, men har tilbageført pengene i januar 2004.

Sanchar 97

Bal Mela - april 2005

Af Basanti Behn

Basanti Behn, der er senior medarbejder på Lakshmi Ashram, kom til ashrammen i 1972 og begyndte straks at tage træningskurser i spinding og vævning hos Anand Bhai og Pankaj Bhai. Hun fik så overdraget arbejdet i Sahkande (en landsby i Danya-området), hvor hun var en af de første lærere i vores balwari¹ program, der har eksisteret i mange år.

Senere fik hun ansvar for hele programmet i området omkring Danya. Hun vendte tilbage i sommeren 2003 for at arbejde på Lakshmi Ashram, og siden november det år har hun været særdeles aktiv i landsbyerne i Kosi-dalen neden for Kausani.

Siden februar 2005 har Lakshmi Ashram startet ti balwaris, fem i de nærmeste landsbyer i Kosi-dalen og fem i Mansa Nala-dalen øst for Someshwar. Som middel til at støtte den alsidige udvikling af såvel balwari-lærerne som de små børn, bliver der arrangeret "bal mela"² én gang om året. Det viser, hvilken særlig balwari-lærer, der har givet børnene megen opmærksom og har gjort sig virkelige

anstrengelser for at fremme deres udvikling. Nyttens af børnehaverne bliver fremvist for publikum, når der bliver holdt disse børne-festivaler.

I år den 5. april, på Sarala Behns fødselsdag (grundlæggeren af Lakshmi Ashram), arrangerede vi en bal mela i landsbyen Bijoriya for børnene fra de fem børnehaver i den nærliggende Kosi-dal. Kanti Behn mindedes ved denne lejlighed Sarala Behn og talte om hendes idealer, og om hvordan vi skulle arbejde sammen for at overføre disse til nutidens samfund.

Et bredt udsnit af lokalbefolkningen samledes, omkring seks hundrede eller flere – blandt dem formænd og medlemmer fra diverse offentlige instanser og etablerede grupper og komiteer, lokale lærere, Prema Behn (tidligere ashram-medarbejder), kvinder fra landsbyorganisationer i Khirakot, Lweshal, Bijoriya, Kaphari og Rauliyana og eleverne fra 4. og 8. klasse fra Lakshmi Ashram sammen med deres klasselærere.

En ekstra gæst var Om Prakash Dangwal, 'Sarvodaya'³, en græsrods-Gandhi-arbejder. I adskillige år har han på egen hånd arbejdet for fred og harmoni i stridszonen i Kashmir, hvor han har vandret til fods fra landsby til landsby og organiseret møder på skoler og kollegier med følgende slogan: "We want Peace in the World, not Pieces of the World" (Vi ønsker fred i verden, ikke en verden itu). Han havde taget en kort pause fra arbejdet i Kashmir og kom uanmeldt til Lakshmi Ashram – specielt for at være med til højtideligholdelse af Sarala Behns fødselsdag.

¹ Balwari: børnehave

² Bal Mela: børnefestival

³ Sarvodaya: mænd og kvinder, der med fredelige metoder forsøger at hjælpe og støtte undertrykte folkegrupper i kamp mod undertrykkerne. Gandhis mål var, at der skulle være en sarvodaya-arbejder i hver landsby.

Omkring 150 børn i alderen tre til fem år fra de fem børnehaver havde samlet sig til denne bal mela. De præsenterede små sketcher og danse, der handlede om miljøet. Børnene var rigtig glade, når de talte i mikrofonen. Det forsamlede publikum klappede meget som påskønnelse og blev dybt inspireret af børnenes opførelser. Børnene fra de nærliggende underskoler i Lweshal og Pachisi præsenterede også deres programmer – igen med et miljøtema. Pigerne fra 4. og 8. klasse fra Lakshmi Ashram opførte sketcher, danse og sange, der ligeledes alle sammen fokuserede på det omgivende miljø.

De lokale landsbykvinder var meget bekymrede for problemet med alkohol, og med stor heftighed fremmanede de slogans mod alkohol. Alle de tilstedeværende nød programmet i fulde drag. Landsbyboerne havde også inviteret en lokal Kumauni folkesanger. I løbet af programmet underholdt han dem af og til med muntre folkesange.

Under ledelse af formanden fra Pachisi påtog landsbyboerne sig ansvaret i fællesskab for alle arrangementerne ved bal mela: siddepladser til børnene, en markise for at skabe skygge for solen til publikum, stole og et bord og en mikrofon. De fungerede også som programledere for det hele. Kvindegrupperne organiserede te, snacks og slik. I to dage forud for arrangementet havde kvinderne travlt med at rydde op og gøre rent i landsbyen. Mændene skal ikke glemmes, også de ydede en masse støtte – en butiksejer skaffede pakker med kiks, en anden gav en stor pakke karameller, og en tredje mand gav palmesukker fra sit hjem. Vi medbragte også kiks fra vores nye ashram-bageri. Programmet begyndte klokken elleve om formiddagen og sluttede klokken tre om eftermiddagen. De tilstedeværende – både kvinder og mænd – holdt også taler med temaerne: børnehaverne og skoven. Kvinderne fortalte, at deres små børn var blevet meget dygtige, at børnehaverne kørte rigtig godt, og at de endelig skulle fortsætte ud i fremtiden. Disse folk har beskyttet deres skov i de sidste mange år og har ikke fjernet et eneste blad. De berettede, at de i år ikke ville tillade, at man tændte bål, og de diskuterede også, hvordan de skulle arbejde for at skabe en løvskov. Programmet sluttede med, at alle holdt hinanden i hænderne og dansede en Kumauni kæde-dans i en cirkel.

Siden februar har vi også kørt fem børnehaver i Mansa Nala-dalen øst for Someshwar, et nyt område for vores aktiviteter og i nogen afstand fra ashrammen. En bal mela blev arrangeret den 6. april i underskolen i Bhaisargaon for børnene i de fem børnehaver. De helt små børn præsenterede et fint program, selvom nogle af børnene, da det jo var et nyt område for vores arbejde, var generte og forlegne. Kvinderne fra seks landsby-organisationer, som vi havde motiveret i dette område, var også til stede sammen med medlemmer fra andre grupper. Neema Behn og eleverne i 6. klasse fra Lakshmi Ashram deltog med miljøsketcher og -danse.

Alle tilskuerne var meget imponerede. Festivalen fandt sted i nogen afstand fra landsbyen. Omkring to hundrede mennesker var til stede inklusiv et stort antal børn. Kvinderne foreslog, at ville være bedre, hvis arrangementet næste år blev holdt i selv landsbyen, for så ville der komme endnu flere tilskuere. De sagde, at børnene fik rigtig meget ud af at gå i børnehave og lærte en masse. Kvinderne spiller også en aktiv rolle i deres organisationer. Programmet startede klokken elleve og fortsatte i omkring tre timer med afslutning klokken to.

Gandhis salt march fejret i Skandinavien

Af Ruth Sillemann

2005 markerer 75 års jubilæet for Gandhis saltmarch. Den 6. april 1930 nåede Gandhi og hans tilhængere efter mange dages march stranden ved landsbyen Dandi, hvor Gandhi symbolsk samlede salt op for at bryde englændernes salt-monopol.

En nystiftet dansk/svensk komite "Øresundskomiteen for Saltmarchjubilæet" satte i den anledning forskellige folkeoplysende aktiviteter i gang i Øresundsregionen i marts/april. På Marie Thøgers foranledning tog jeg til Malmø til det stiftende møde i Øresundskomiteen en snevejrsmiddag i januar. Her diskuterede vi verdens tilstand: nyliberalismens fremmarch rundt omkring på kloden, xenofobi og Præsident Bushs krige for at indføre "demokrati". Gandhis tanker om ikke-vold fandt vi stadig lige relevante, og komiteen var enig om at støtte ikke-voldelige aktioner som modvægt til mediernes vedvarende fokuseren på "krigen mod terror".

Her er en oversigt over hvad vi fik sat i gang i april/marts måned:

På Biblioteket Blågården i København lavede vi en udstilling om Gandhi og saltmarchen. Billeder og information om Lakshmi Ashram var en vigtig del af denne udstilling. Her kunne tilskuerne se, hvordan Gandhis ideer lever videre på ashrammen. Hvordan kampen for naturen og kampen for kvinders selvstændighed er en integreret del af undervisningen. Det danske publikum blev inspireret af indiske kvinders mod og lyst til forandring.

Til åbningen af udstillingen sang Per Warming en Saltmarch-sangen (se næste side). Forfatter- og digterparret Sara og Erik Stinus læste et fredsdigt op og holdt et oplæg om Gandhis tænkning. Jeg fortalte lidt om Lakshmi Ashram, og vi sluttede af med et videoklip fra Gandhis saltmarch fra 1930 for at fornemme stemningen fra dengang.

Senere flyttede udstillingen til Farum Bibliotek. Her fik Marie Thøger overrakt blomster fra Farum Kommune i anledningen af, at hun havde fået den fornemme Jamnalal Bajaj pris (se Sanchar 96). Marie Thøger holdt derefter et spændende oplæg om Gandhi og om sine rejser i Indien.

Den 6. april stod "Saltmarch 2005", en gruppe der repræsenterede flere danske og internationale fredsorganisationer, foran det danske Folketing. Blandt de udenlandske organisationer, der var med, var Demokratiforum fra Finland og Vasudhaiva Kutumbakam fra Indien. De fremmødte politikere Martin Lidegaard, Annegrete Holmsgaard og Frank Aaen fik hver overrakt en lille pose med salt og et saltmarchmanifest, og Per Warming fra Øresundskomiteen holdt en tale om, hvorfor det er vigtigt at huske Gandhis saltmarch i dag, hvor vi har danske tropper i Irak. I Sverige og Finland blev jubilæet også fejret. Bl.a. var der den 6. april taler foran den svenske Rigsdag, og i Finland oversatte 100 personer fra 12. marts til 5. april Gandhis bog Hind Swaraj til finsk.

Mere om Øresundskomiteen se www.folkrorelser.nu/english/saltmarch.html.

Saltmarchen

af Erik Stinus

Det salte hav om Indiens strande
er blå som længsel, drømmeblåt.
Men kun en mægtig fjern monark
må vinde salt af disse varme vande.

Han lægger skat på saltet,
på hvert et pund, ja hvert et gran,
på havets gave til et folk,
de få i guld, de fleste klædt i pjalter.

Der går en mand i vågne drømme
om andre tider, om et folk
der ikke bøjer sig for magt
men stærkt som havet, våbenløst vil komme
fra fattiglod og ørken,
fra stenbrud, spinderok og plov:
af ufrihed skal vokse mod,
af nød et håb som stjerner født af mørket.

Fra Sabarmati skriver manden,
af fængselsophold, sygdom svag,
til kongens stedfortræder brev:
Den skat på salt, Lord Irwin, skader landet,
den tjener til at krænke
den sidste dråbe sved og blod
fra sultne kroppe. Svar mig nu
før vold bliver svar på vold og lovens lænker.

Lord Irwin lader hånt om Gandhi,
den lille stejle mand som tror
at riget skælver for hans ord
og fromhed, folkestimlen ud mod Dandi
i hjemmevævet klæde.
Tre hundred kilometers march
tilbagelægger flokken da
på femogtyve dage, raster, beder.

Så lysner hav og himmel, høfder.
I varmemflimmer, drømmedis
står Gandhi med en håndfuld vand
fra dette hav mod solens hede løftet.
Da vandet er fordampet
bliver salt tilbage i hans hånd,
det fine hvide livskrystal
trods loven skænket Jordens salt i kampen.

En lovløs skare er de blevet.
De vinder salt af vand og sol
og følger tro en anden lov:
de undertryktes længsel, ret til livet.
For stave skal de falde,
bag rustne gitre sygne hen,
de véd det. Ikke uden frygt
men styrket står de, ny på Jorden alle.

Erfaringer med syv måneders “Sadhana” program

Af Archana Bahuguna

Menneskeheden i verden står for tiden over for alle mulige former for voksende farer. Der er forskellige doktriner, der skaber forhindringer for menneskets frie tankevirksomhed. Forskellige ideologier inden for undervisningsområdet er opstået, som har den allerstørste indvirkning på nutidens unge mennesker. For efter at have afsluttet et hvilket som helst studie fremstår de studerende med en total mangel på selvtillid og uden nogen som helst basale kundskaber, og de synes ikke at have nogen form for mening om retning eller formål. Med denne situation i tankerne forsøger Lakshmi Ashram, med forståelse for vigtigheden af Gandhis filosofi, at bruge kræfter på at redde menneskets individualitet og særegenhed.

I 2000-2001 var jeg deltager i programmet ‘Gandhi filosofi i praksis’, hvilket har eksisteret de sidste ti år. Dette program kører i dag under navnet ‘Sadhana’ programmet. I år fik jeg chancen for at være ansvarlig for at lede dette kursus under vejledning og rådgivning fra mine supervisors.

Seks studerende, alle piger, deltog i dette kursus, som i store træk kørte under følgende fire overskrifter:

- Teoretisk
- Praktisk
- Åndeligt
- Direkte observation.

At studere Gandhis filosofi i dybden og at praktisere det er i sig selv en stor opgave; at udføre dette i sin helhed er ud over min formåen. Neema Didi og Kanti Didi, som har stået for dette program i de sidste mange år, har fuldstændig taget Gandhis filosofi til sig. De har derfor også i fællesskab i disse syv måneder gjort sig store anstrengelser for at bibringe essensen af hans filosofi i sin helhed for eleverne.

Jeg kørte stort set undervisningen efter konceptet ‘Samajh’ eller ‘forståelse’ – med respekt over for en selv, ens familie og samfundet samt naturen. Som led i dette tema ‘forståelse’ blev der undervist i et antal forskellige emner. Den væsentligste metode var dialog og diskussion – somme tider skriftligt og somme tider mundtligt. Samtidig forsøgte vi at forøge kursisternes færdigheder i boglige emner – ved såvel at styrke deres sproglige kunnen og praktiske matematikfærdigheder som at bibringe dem en ordentlig forståelse for historien. Vi gjorde os umage med at styrke deres akademiske viden gennem både direkte erfaring og praktiske eksperimenter.

Lige så hurtigt som folks hierarkiske opfattelse af arbejde forøges, lige så stærkt går det ned ad bakke med vores skikke og traditioner. I landsbyerne i dette land er samfundets fundamentale og primære behov centreret om skik og tradition. Denne tilbagegang betyder, at hele Indiens historiske tradition rykkes op med rode. Vores undervisningssystem i sig selv har – ved at afskære os som studerende fra vores naturlige omgivelser – en stor rolle at spille med hensyn til at gøre os udelige. Ved at vænne os fra den traditionelle selvforsynende måde at leve på fremmer det væksten af forstyrret mentalitet. Derfor gør vi os stor umage for at give en teoretisk klarhed og forståelse for værdien af praktiske aktiviteter og at indprente, at et hvilket

som helst praktisk arbejde har lige så stor betydning. Eleverne lærte følgende færdigheder: spinding, vævning, tæppevævning, syning, maskinskrivning og fremstilling af røgelsespinde, og de fik også lært nogle gode måder til at klare den daglige husførelse med succes. På den måde, man lever på i Lakshmi Ashram, bliver det naturligt at lære den bedste måde at arbejde på – såvel i køkkenet, i mejeribruget, i haven som i rengøringen.

For at styrke elevernes åndelige udvikling blev der afholdt daglige fælles andagter, hvor der blev sunget ”salmer” o.lign. De tog også af sted til Vipassana-centret i Jaipur til et ti dages meditationsprogram. Det blev en stor succes, og de fik virkelig meget ud af at praktisere denne form for meditation.

Jeg fulgte gruppen på denne tur for også selv at studere arbejdet på en ashram for spedalske i Jaipur, hvor vi også deltog i en arbejdslejr og hjalp med at grave en stor kompostgrav. Vi fejrede Holi⁴ med ashram-indbyggerne, der alle havde lidt af spedalskhed, og resultatet var, at de følelser af aversion, der var hos både eleverne og mig selv, blev fuldstændig ryddet af vejen. Vi besøgte byen Jaipur, og da vi var i Delhi på tilbagevejen til Kausani, besøgte vi Gandhis mindeplads i Rajghat, det nærliggende Gandhi Museum og en særlig Gandhi-udstilling samt andre betydningsfulde steder. Det gav eleverne mulighed for at besøge nogle steder af historisk interesse, mens den umiddelbare erfaring med den moderne storby gav dem mulighed for at forstå både dens virkning og effekt.

I løbet af disse syv måneders kursus fik vi ligeledes mulighed for at deltage i et antal møder og lejre, der havde det hovedformål at styrke vores elevers færdigheder med at kunne udtrykke sig og hæve deres intellektuelle niveau. De lavede sammenlignende studier om fortidige og nutidige betingelser for livet i de nærliggende landsbyer – et eksperiment som gav særdeles gode resultater. Under hele kurset identificerede jeg mig fuldt og helt med gruppen, boede i samme rum som dem, spiste sammen med dem i spisesalen og var i det hele taget sammen med dem både i undervisningen, og når vi var på tur. Hvad end jeg har skrevet om min og elevernes følelse af ligeværdighed, er det vigtigt at sige, at jeg også lærte meget og udvidede min forståelse hele tiden.

Da det var min allerførste erfaring i at lede sådan et kursus, stod jeg selvfølgelig også over for nogle vanskeligheder, hvor hovedproblemet var elevernes forskellige evner og talenter samt deres forskellige livssyn. Men til trods for alt dette viste kurset sig hele tiden at være fuld af entusiasme, og det blev både praktisk og succesfuldt. Over for denne succes forekom alle mine vanskeligheder at være helt uden betydning.

Alt i alt var dette syv måneders kursus en kilde til dyb tilfredshed. Det beviste i sig selv at være succesfuldt – ikke blot for de seks studerende, men også for Lakshmi Ashram og andre institutioner, hvor disse elever nu arbejder i forskellige områder. Her skal deres intellektuelle og praktiske kunnen vise sig nu.

Min egen selvtillid er også vokset som resultat af dette kursus, og jeg er mentalt parat til at klare det næste kursus på en endnu bedre måde.

Jeg giver hele æren for denne ydmyge succes til alle seniormedarbejderne på Lakshmi Ashram. Deres inspiration og vejledning gav simpelthen chancen for, at det frø, der var i mig, kunne udvikles.

⁴ Holi: Indisk forårsfestival, der fejres når vintersæden er høstet. Festivalen fejres ved at kaste farvet vand og farvet pulver over hinanden.

Et års undervisningserfaring

Af Manju Joshi

Manju Joshi har fået hele sin uddannelse på Lakshmi Ashram og har 1 år taget sin anden B.A. eksamen i Almora. Hun har påtaget sig ansvaret for 4. klasse siden sidste år sammen med sine ansvarsområder på kontoret.

I det forløbne år har jeg arbejdet med at undervise eleverne i 4. klasse. Min baggrund i dette skoleår har været, at jeg har forsøgt efter bedste evne at lære børnene, hvordan vi kan forbinde vores daglige liv med indholdet i skolebøgerne, der følger læseplanerne i de forskellige skoleår.

Matematik

I matematik har jeg fortalt børnene, at matematikken er ikke kun begrænset til, hvad vi kan læse i skolebøgerne, men matematikken snarere ligger til grund for adskillige ting i vores liv. Matematik har en væsentlig rolle at spille i hver enkelt aktivitet, som vi hver især foretager os.

Jeg underviste i brøker ved at gøre brug af papir og andre materialer; jeg underviste i mål og vægt og kendskab til valuta – rupees og paise (indiske mønter) – gennem praktisk øvelser. Jeg forsøgte at lære dem så mange af de grundlæggende ting som muligt gennem lege og spil, som f.eks. kendskab til tal, stigende og faldende talrækker, genkendelse af hundreder, tiere og enheder, profit og tab osv.

Sprog

Jeg har også forsøgt at udføre nogle eksperimenter med sprogundervisningen. Hvis vi f.eks. havde en time i klassen, så ville børnene og jeg sammen forberede denne time. Så, når vi var i klassen, ville hver enkelt på skift i løbet af timen være ansvarlig for at fortælle i form af en historie. Jeg følte, at gennem sådanne eksperimenter blev børnenes evne til at forstå og huske forøget; de udviklede også evne til at udtrykke sig over for andre. Jeg gjorde også på samme vis brug af børnenes dagbogsskrivning; f.eks. skrev jeg nogle af deres forkert skrevne sætninger op på tavlen for at få dem til selv at finde fejlene og rette dem. Jeg brugte også denne metode til at rette grammatiske fejl i sætningerne i andre fag.

Resultater

Ved at benytte forskellige metoder i løbet af året følte jeg, at de børn, som havde en personlig frygt for f.eks. faget aritmetik, langsomt overvandt denne frygt. Deres interesse blev vækket, mens deres selvtillid samtidig blev styrket. De børn, som tidligere syntes at vise meget ringe

interesse i klassen, oplevede nu, at interessen blev styrket fra dag til dag, hvilket gav sig udslag i direkte verbal deltagelse.

Jeg har selv haft megen glæde af de eksperimenter, jeg har gjort i løbet af dette år med undervisning, og børnene har også haft det rigtig sjovt. De har vist stor interesse i at dygtiggøre sig, hvilket har gjort mig meget glad og inspireret mig til altid at forsøge at finde på nye eksperimenter. Alt i alt har mit første års undervisningserfaring været rigtig tilfredsstillende.

To digte

af Manju Joshi

I disse to digte udtrykker Manju først sin dybfølte bekymring over forureningens ødelæggende effekt og destruktionen af naturen i Himalaya; i det andet glæden ved at befinde sig midt i naturens mangfoldige forskellighed.

Sneklædte tinder

Dette vort land, Indien,
udstrakt for foden af sneklædte tinder.
Lad disse tinder forblive i uberørthed.
Lad disse brusende floder,
der er som musik for øret,
flyde frit.

Lad dem ikke forpestes af snavs,
selv de højeste tinder er truet.
Alt for stor forurening har gjort
at sneen på tinderne smelter.

Alle skove væltes omkuld,
Himalayas sne smelter væk,
de naturlige kilder dør ud,
og en fauna forsvinder med dem.

Smeltevandets ta'r vildere form,
men kilder og floder er tørre.
Skov på skov eroderes,
og alle dyr er forsvundet.

Det er alt sammen mennesket skyld,
det har ødelagt jordens balance,
mens det groft udnytter naturen.

Dette vort land, Indien,
udstrakt for foden af sneklædte tinder.
Lad disse tinder forblive i uberørthed.
Lad disse brusende floder,
der er som musik for øret,
flyde frit.

Naturen

I naturens smukke skød,
i nattens smukke verden.
Dag blir til nat, og træerne dukker sig
før den ødelæggende storm.

I de opfriskende vinde,
i månens kølige skygge,
i disse forfriskende briser,
bringes denne mangfoldige verden til live.

I de søde sange fra Koel,
i træernes bøjede stammer.
Flagrende her og der i blandt dem ses fuglene,
de flyvefærdige unger kvidrer af sted.

I afgrøde der bøjer i vinden,
i biernes summen,
i lyden af de brusende floder,
i alt dette finder mennesket glæde.

I naturens smukke skød,
i nattens smukke verden.
Dag blir til nat, og træerne dukker sig
før den ødelæggende storm.

